

OKROCZYĆ (4) *vb pf*

Oba o jasne.

fut 3 sg okroczy (1). ◇ praet 2 sg m okroczyłeś (1). ◇ [3 sg m okroczył.] ◇ pl 3 m pers okroczyli (1). subst okroczyły (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIIw.

1. *Otoczyć [kogo, co] (4) : Ze wżąd mię okroczyli y nieprzyiaciele/ Ze áni ieść áni śpác nigdy nie śmiem śmieie. RejWiz 71; KochPs 98; [Támże ogień z niebá fkoczył Onych pięćdziefiąt okroczył MrowStadło Dv].*

[Przen: Wejść między coś otaczającego:

Szereg: »otoczyć, okroczyć«: Przyfzedł z nimi do Chełmu/ zamku Krolewłkiego [...]. Tám Pan Hetman woylko łwe/ rzekámi otoczył/ Lowodzią i Kunieią/ nadobnie okroczył. RymszaDeket 60.]

a. *Znajdowác się dookoła, opasać (2) : gdy iuż to niebo łwym łie kołem toczy/ A tę zyemię máluczką/ zewłzech łtron okroczy RejWiz 148; ktore [insuły morskie] wody okroczyły RejAp 65.*

2. *[Przykryć, objąć sobą jakąś powierzchnię [co]: tedy oná gáłázká [wszczepiona w pniak] tak ma być záklinioná áby [...] przyłtołowáła się łkorá do łkory/ niedbáiąc choćia też włzytkich części pniaká łkorá nie okroczy Cresc 1571 126.]*

Synonim: otoczyć.

Formacje współrdzenne cf KROCZYĆ.

Cf [OKROCZON]

JDok